

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916010508
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5916010508.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Marcely Malatkej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. mája 2017 v Žiline, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok a obžalovaného V. O. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/95/2016 zo dňa 27.3.2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/95/2016 zo dňa 27.3.2017.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného V. O., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom v H., Y. č. XXXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 2.5.2016 v čase asi o 8.15 hod. na parkovisku pred administratívnou budovou MONDI SCP, a.s., Tatranská cesta č. 3 v Ružomberku doposiaľ nezisteným spôsobom bez poškodenia osobného motorového vozidla zn. ŠKODA OCTAVIA Combi, evidenčné číslo 9B8 4039 /CZ/, vnikol do jeho úložného priestoru, odkiaľ odcudzil vysávač zn. HILTI VC 20-U-Y v zostatkovej hodnote 1.000,- Eur, vŕtačku zn. HILTI v zostatkovej hodnote 300,- Eur, uťahovačku zn. HILTI v zostatkovej hodnote 300,- Eur a diaľkový laser zn. HILTI v zostatkovej hodnote 250,- Eur, následne uvedené veci naložil do svojho osobného motorového vozidla zn. VOLVO XC 60, evidenčné číslo KE 021JO, kedy bol spozorovaný a kontrolovaný pracovníkom SBS služby v MONDI SCP, a.s. Ružomberok, tieto veci následne z vozidla zn. VOLVO XC 60 vyložil a odišiel s ním smerom na Žilinu, čím spôsobil živnostníkovi s obchodným menom I. L. so sídlom na adrese J..., G. - město, Česká republika, IČO: 61581038, škodu odcudzením vecí v celkovej výške 1.850,- Eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 5T/37/2012 z 12.9.2014 právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné trestné činy na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 1 mesiac so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 2.10.2014, ďalej bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 7T/52/2014 z 23.9.2014 právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s upustením od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 5T/37/2012 z 12.9.2014, rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp.zn. 6T/43/2009 zo 16.3.2015 bol právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s upustením od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 5T/37/2012 z 12.9.2014, rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp.zn. 7T/77/2014 zo 16.7.2015 bol právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol prepustený dňa 20.8.2015 a napokon bol právoplatne

odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/39/2014-224 z 12.10.2015 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. s upustením od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na vyššie uvedené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp.zn. 7T/77/2014 zo 16.7.2015,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/104/2015 zo dňa 26.5.2016, právoplatný 11.6.2016, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. por. obžalovanému u k l a d á trest prepadnutia veci, a to puzdra modrej farby s obsahom:

- 4 ks surové kľúče zn. JMA č. 1, 2, 3, 6,
- 2 ks kľúče zn. Škoda,
- 1 ks vidlicový kľúč č. 10 s očkom,
- 1 ks prispôsobený kľúč,
- vreckový nožík zn. VICTORINOX,
- surový kľúč zn. JMA č. 4,
- surový kľúč zn. JMA č. 5,
- surový kľúč zn. JMA č. 7.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím bol obžalovaný V. O. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. e) Tr. zák. Za tento zločin mu bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tým istým rozsudkom bol podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. (správne mal byť uvedený odsek 2 poznámka KS) zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/104/2015 zo dňa 26.5.2016, právoplatný 11.6.2016, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a tiež i prokurátor. Obžalovaný podal odvolanie bezprostredne po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok podaním, doručeným okresnému súdu dňa 30.3.2017, podal odvolanie proti výroku o treste. Odvolanie dňa 12.4.2017 písomne odôvodnil. V prvom rade namietal použitie ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. a nezohľadnenie jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. sa ustanovenia odsekov 4 až 6 nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Vyhlásením Nálezu Ústavného súdu SR, sp.zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 o nesúlade časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. s článkom 1 ods. 1 Ústavy SR stratilo ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. svoje opodstatnenie vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu v zmysle tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa síce horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, súd však už páchatel'ovi nie je povinný uložiť trest odňatia slobody nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby. Za tohto právneho stavu by aplikácia ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. pri prevahe príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi znamenala, že pre páchatel'a by bolo paradoxne výhodnejšie spáchať dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom ako len samostatný jeden zločin. Druhým dôvodom podaného odvolania je neuloženie trestu prepadnutia veci - puzdra modrej farby s obsahom: 4 ks surové kľúče zn. JMA č. 1236, 2 ks kľúče zn. ŠKODA, 1 ks vidlicový kľúč č. 10 s očkom a 1 ks prispôsobený kľúč, vreckový nožík zn. DICTORINOX, surový kľúč zn. JMA č. 4, surový kľúč zn. JMA č. 5 a surový kľúč zn. JMA č. 7. Odvolateľ uviedol, že uloženie tohto trestu podľa § 235 písm. f) Tr. por. navrhol už v bode 5/ navrhovanej časti obžaloby, ako aj v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní. Všetky predmetné veci patria obžalovanému, ktorý to potvrdil na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2017 a aj jeho manželka F. O. pri výsluchu na tom istom hlavnom pojednávaní uviedla, že majiteľom týchto vecí je obžalovaný. Podľa znaleckého posudku tieto prípravky a nástroje boli jednoznačne určené na spáchanie trestného činu, teda na násilné, resp. bezkľúčové prekonávanie uzamykacích mechanizmov motorových vozidiel bez použitia príslušného kľúča a na násilné prekonávanie lamelových cylindrických uzamykacích mechanizmov autozámkov. Vykonané dôkazy nasvedčujú tomu, že obžalovaný mal tieto veci pri sebe, resp. vo svojom vozidle pri spáchaní žalovaného skutku, aj po ňom. Boli teda splnené zákonné podmienky na uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák., čo konajúci súd neurobil. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 a § 322 ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok vo výroku o treste a podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia ustanovení § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému sám uložil súhrnný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby zvýšenej o jednu tretinu (sadzba od 5 rokov a 4 mesiace do 12 rokov a 4 mesiace), obžalovaného na výkon tohto trestu, aby zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň, aby bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/104/2015 zo dňa 26.5.2016 a tiež všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol a doplnil rozsudok Okresného súdu Ružomberok o výrok, ktorým obžalovanému V. O. podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uloží trest prepadnutia veci uvedených už skôr s tým, že vlastníkom týchto sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát. Na záver odvolateľ uviedol, že so skutkovými zisteniami a právnymi závermi prvostupňového súdu obsiahnutými v napadnutom rozsudku, ktoré viedli k uznaniu viny obžalovaného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. e) Tr. zák. sa stotožňuje a považuje ich za správne a zákonné.

Obžalovaný podal odvolanie sám, i prostredníctvom obhajcov. Podaním zo dňa 18.4.2017 odvolanie prostredníctvom obhajkyne JUDr. Bobíkovej odôvodnil. V rozsiahle podanom odvolaní (10 strán) obhajkyňa poukázala na zásadu kontradiktórnosti trestného konania, ktorá je považovaná za podstatu spravodlivého procesu. Súčasťou tejto zásady je okrem iného zásada rovnosti strán, pričom rovnosť strán je chápaná ako rovnosť v procesných právach a nie v povinnostiach. Len povinnosťou prokurátora je, aby dokazoval vinu obžalovaného. Samotný obžalovaný môže byť pasívny a nemusí nič spochybňovať a ani dokazovať. V zmysle prejednávanej zásady úlohou súdu je posúdiť, či prokurátor uniesol dôkazné bremeno na podklade dôkazov, ktoré boli pred súdom na jeho návrh, či na návrh obhajoby vykonané. Spravodlivé je, aby každý kto spáchal trestný čin bol za jeho spáchanie odsúdený a primerane potrestaný, ale len vtedy, resp. v tom rozsahu, v ktorom mu je vina v konaní

pred súdom dokázaná. Súd ako nestranný orgán rozhoduje, a zodpovednosť za dokázanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nesie prokurátor ako žalujúca strana. V ďalšom obhajkyňa poukázala na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tiež na ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní nezabezpečili ani jediný dôkaz svedčiaci v prospech obžalovaného a potvrdzujúci jeho obhajobu, pričom súd s poukazom na odôvodnenie rozsudku plne prevzal argumentáciu prokurátora v zmysle podanej obžaloby bez toho, aby sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného a ním predkladaných dôkazov. V rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. z odôvodnenia písomného rozsudku nie je zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou a tvrdeniami obžalovaného, jeho námietkami a predloženým listinným dôkazom. Dôkazy citované súdom v odôvodnení rozhodnutia, o ktorých prvostupňový súd tvrdí, že usvedčujú obžalovaného, podľa názoru odvolateľa bez pochybností preukazujú iba tú skutočnosť, že z motorového vozidla zn. Škoda Octávia Combi odcudzil predmety v hodnote 1.850,- Eur, avšak žiadnym vierohodným a nevyvráteným spôsobom nepreukazujú, že by do vozidla vnikol vlámaním. Od začiatku trestného konania popiera, že by sa trestnej činnosti dopustil vlámaním. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2017 podrobne, konkrétne a logicky odôvodnil, akým spôsobom je možné bez viditeľného poškodenia vniknúť do vozidla zn. Škoda Octávia, ročník 2008. Obžaloba žiadnym objektívnym spôsobom nevyvrátila jeho námietky, a preukázanie jeho viny prokurátor oprel výlučne o vyjadrenie poškodeného, že keby motorové vozidlo riadne neuzamkol, signalizácia by sa nespustila. Je neakceptovateľné, že súd pri rozhodovaní o jeho vine prevzal uvedenú argumentáciu prokurátora bez existencie odborného názoru vychádzajúc iba z laických úvah. Poškodený sa nevedel vyjadriť k typu signalizácie na motorovom vozidle okrem tvrdenia, že „perfektné funguje“. Ďalej sa vyjadril, že nikdy nemal problém s aktiváciou diaľkového ovládania, pričom v motorovom vozidle má zabudované sónické senzory, ktoré na akékoľvek násilné otvorenie spustia signalizáciu alarmu. Tieto skutočnosti podľa odvolateľa sú jediným dôkazom, pre ktorý súd ho uznal vinným s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák. Vyjadrenie poškodeného prokurátor žiadnym spôsobom nepreveroval, hoci jeho pravdivosť od začiatku trestného stíhania namietal. Poškodený, prokurátor a ani súd sa nemôžu stavať do pozície „odborníka“ v oblasti elektroniky či signalizácie. Osvojenie si tohto konštatovania zo strany súdu je podľa obhajoby nezákonné. Ak prokurátor nezisťoval typ a fungovanie konkrétnej signalizácie v konkrétnom motorovom vozidle za konkrétnej situácie, a nezabezpečil pribratie odborníka, či znalca z odboru elektroniky, ktorý by ako jediný jednoznačným spôsobom mohol vyvrátiť, či potvrdiť tvrdenia obžalovaného, resp. poškodeného, bez vykonania uvedeného, tvrdenia poškodeného o fungovaní signalizácie či diaľkového ovládania zostávajú iba v rovine jeho neovereného tvrdenia s možnosťou jeho spochybnenia a vyvrátenia. Prokurátor obhajobu obžalovaného vyhodnotil ako snahu zbaviť sa trestnej zodpovednosti zo žalovanej právnej kvalifikácie skutku. Obžalovaný naopak tvrdí, že prokurátor neuniesol dôkazné bremeno a v rámci dokazovania nepredložil jediný vierohodný dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že do motorového vozidla vnikol násilím. Na podporu svojich tvrdení predložil listinný dôkaz - vyjadrenie servisu AUTONOVO a.s., Zvolenská cesta, Banská Bystrica, ktorý spochybňuje tvrdenia poškodeného a potvrdzuje jeho obhajobu. Z tohto vyplýva, že pri type centrálného zamykania u motorových vozidiel zn. Škoda Octávia, ročník 2012 (obdobne aj u vozidiel ročník 2008) sa pri násilnom otvorení dverí vodiča otvoria iba tieto, a ostatné dvere ostanú uzatvorené. Iné vyjadrenie mjr. Mgr. S. P. obhajoba považuje za nekompetentné, nakoľko nejde o znalca z príslušného odboru elektroniky. Odvolateľ ďalej uviedol, že sám potvrdil, že pri násilnom vniknutí do tohto typu motorového vozidla sa otvoria iba dvere vodiča a nie je možné, aby došlo zároveň aj k otvoreniu kufra auta. Prokurátor nepredložil jediný dôkaz, ktorý by toto tvrdenie vyvracal. V tejto súvislosti možno iba špekulovať prečo motorové vozidlo v danej chvíli reagovalo tak ako reagovalo. Je tu reálna možnosť, že poškodený motorové vozidlo vôbec neuzamkol, pretože okrem jeho vyjadrenia iný dôkaz, ktorý by toto potvrdil, neexistuje. Z kamerových záznamov predložených prokurátorom sa táto skutočnosť zistiť nedá. Napriek tomu, že predložený listinný dôkaz potvrdzuje jeho obhajobu, a je možné ho aspoň sčasti hodnotiť ako relevantné odborné vyjadrenie, súd v rámci písomného odôvodnenia rozsudku sa týmto dôkazom vôbec nezaoberal, nevyhodnocoval jeho obsah a závery, a nie je známe ako sa s predloženým dôkazom vyrovnal. V ďalšej časti odvolania obhajoba podrobne rozoberá výpovede svedkov, ktoré podľa prokurátora a následne i podľa súdu majú obžalovaného z účasti na konaní usvedčovať. Výpoveď svedkyne Mgr. A. H., ani výpoveď svedka S. Z. žiadnym spôsobom nepreukazujú, že by do motorového vozidla vnikol násilím. Ak svedkovia hovoria o spúšťaní signalizácie pri otváraní motorového vozidla zn. Škoda Octávia Combi, nejde o dôkaz potvrdzujúci násilné vniknutie do motorového vozidla. To, že došlo k spusteniu signalizácie nepopiera ani on sám, avšak popiera násilné vniknutie do vozidla. Samotné spustenie signalizácie nemôže byť automaticky spájané s násilným konaním, iba na základe úvah a domnienok o tom, že to „tak býva“. Ak prokurátor tvrdil, že signalizácia sa spustila na základe násilného vniknutia do

motorového vozidla, a on ako obžalovaný to od samého začiatku popiera, mal prokurátor pre svoje tvrdenie zabezpečiť relevantný odborný dôkaz. Ak takýto dôkaz nezabezpečil, neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno. Ďalšie dôkazy vo veci vykonané preukazujú iba to, že na parkovisko prišiel, že z kufra motorového vozidla odcudzil predmety rôzneho druhu, ktoré boli poškodenému následne vrátené. Tieto dôkazy nepreukazujú tvrdenia prokurátora či závery prvostupňového súdu, že motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi bolo pri odchode poškodeného riadne uzamknuté, nepreukazujú to, že signalizácia na motorovom vozidle sa spustila v dôsledku násilného vniknutia zo strany jeho ako obžalovaného a nepreukazujú ani to, že mal do motorového vozidla vniknúť nezisteným predmetom a nezisteným spôsobom. Odvolateľ nesúhlasí s prokurátorom, ak poukázal na skutočnosť, že už v minulosti sa dopustil obdobnej trestnej činnosti, že je špecialistom na vykrádanie motorových vozidiel a z toho vyplýva presvedčenie prokurátora, že tomu bolo aj v tomto prípade. Predchádzajúca jeho trestná činnosť a presvedčenie prokurátora nemôžu byť usvedčujúcim dôkazom pri spáchaní nového skutku. Na usvedčenie viny je povinnosťou prokurátora zabezpečiť dostatok relevantných dôkazov preukazujúcich dôvodnosť trestného stíhania a dôvodnosť podanej obžaloby a nie spoliehať sa na to, že v prípade obžalovaného ide o recidivistu, a preto nikto jeho obrane veriť nebude. Podľa obhajoby prokurátor neurobil nič, aby zistil akým spôsobom došlo k otvoreniu motorového vozidla. Orgány činné v trestnom konaní po príchode na miesto samé nezabezpečili predmetné motorové vozidlo, a svojim neodborným pokynom zmarili zabezpečenie najdôležitejšieho dôkazu a v konečnom dôsledku aj výsledky znaleckého skúmania, najmä tým, že poškodenému prikázali, aby vlastným kľúčom otvoril zámku na svojom motorovom vozidle. Takýmto postupom zmarili možnosť zistenia či došlo alebo nedošlo k jeho poškodeniu. Je nepochybné, že ak je podozrenie z násilného vniknutia do motorového vozidla a na tomto nie sú viditeľné stopy vlámania, polícia ihneď na mieste zabezpečí motorové vozidlo a predovšetkým zabezpečí zámok, u ktorého je predpoklad, že ním páchatel do vozidla vnikol a podrobí ho expertíze. V konkrétnom prípade polícia svojim pokynom sama zničila predmet, ktorý mohol jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia obžalovaného, či prokurátora. Z pohľadu obhajoby už potom nemalo žiadny význam podrobovať znaleckému skúmaniu rad kľúčov, pretože ako vyplýva aj z výsluchu znalca, bez vzájomného skúmania a porovnávania zámku a kľúča nie je možné konštatovať, že došlo k poškodeniu zámku, prípadne, ktorý kľúč bol na vniknutie do motorového vozidla použitý. Skutočnosť, že niektorý z kľúčov je vhodný na otvorenie motorového vozidla ešte nedokazuje, že bol na túto činnosť v konkrétnom prípade aj použitý. Je paradoxom, že toto odborné pochybenie polície prokurátor a následne aj súd vyhodnotili v neprospech obžalovaného, keď konštatovali, že sa konania dopustil nezisteným predmetom a nezisteným spôsobom. Ak by obžalovaný mal vniknúť do vozidla násilím a orgány činné v trestnom konaní by si splnili svoju povinnosť, prokurátor by bol schopný presne identifikovať predmet a spôsob vniknutia. Ak ku pochybeniu orgánov činných v trestnom konaní došlo a na základe tohto pochybenia došlo k zmareniu dôkazov, ktoré by preukazovali vinu obžalovaného, súd mal konštatovať iba jedno - vyhodnotiť dôkaznú situáciu v prospech obžalovaného a ustáliť, že prokurátor dôkazné bremeno neuniesol. Obhajoba ďalej rozporovala i ďalší dôkaz - púzdro s kľúčmi. Prokurátor žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že by obžalovaný predmetné veci použil, a nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by sa predmetu „zbavil“ počas následnej jazdy. Kameraný záznam, ktorý mapoval jeho jazdu a aj miesto, kde bolo púzdro neskôr nájdené, jednoznačne potvrdzuje obhajobu obžalovaného a tvrdenie svedkyne F. O.. Potom je neprijateľný záver súdu, že tento dôkaz nepriamo usvedčuje obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. Je nepripustné, aby súd v závere rozhodnutia na jednej strane konštatoval, že nebolo preukázané použitie nájdeného dôkazu a na druhej strane konštatoval, že tento nepriamo obžalovaného z trestnej činnosti usvedčuje. V závere obhajoba uvádza, že je toho názoru, že prokurátor neuniesol dôkazné bremeno v spornej časti v otázke „vlámania“. Jeho argumentácia a argumentácia súdu, že k násilnému vniknutiu muselo dôjsť, pretože poškodený uviedol, že motorové vozidlo riadne uzamkol, pretože inak by sa nespustil alarm, je založené výlučne na výpovedi poškodeného, na jeho laickej úvahe, a úvahe a domnienke súdu o tom, že došlo k vlámaniu. Uvedené nemôže byť základom pre uznanie viny bez toho, aby bola potvrdená odborným záverom z odboru elektroniky. Bez predloženia relevantných odborných záverov skúmajúcich konkrétnu signalizáciu v konkrétnom motorovom vozidle a za konkrétnych okolností, nie je možné konštatovať súvislosť medzi vlámaním a spustením alarmu iba na základe toho, že to tak musí byť. Za danej dôkaznej situácie je potrebné postupovať podľa zásad „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, a následne jeho konanie kvalifikovať len v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. Vzhľadom na uvedené obžalovaný žiadal, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Ružomberok zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Do podateľne Krajského súdu v Žiline bolo doručené podanie obžalovaného, z ktorého je zistiteľné, že dňom 13.4.2017 splnomocnil na zastupovanie ďalšieho advokáta Mgr. Dávida Štefanku. Tento následne odvolanie obžalovaného písomne odôvodnil podaním zo dňa 27.4.2017. I v tomto odvolaní obžalovaný v podstate namieta tie isté skutočnosti ako v odvolaní zo dňa 18.4.2017. Navyše tvrdí, že bola v konaní pred prvostupňovým súdom porušená zásada kontradiktórnosti súdneho konania, ktorej účelom je zabezpečiť obžalovanému v súdnom konaní rovnakú možnosť uplatňovania procesných práv, ako prokurátorovi. Súd pochybil najmä v tom, že sa nevysporiadal s dôkazmi navrhnutými obžalovaným, pričom tu má na mysli nie tak samotné vykonanie dôkazov, ktoré môže súd odmietnuť, ak ich nepovažuje za dôležité pre rozhodnutie vo veci, ale povinnosť súdu v každom prípade zdôvodniť prečo navrhnuté dôkazy nevykoná. Podľa názoru obhajoby súd nerešpektoval ustanovenie § 272 ods. 3 Tr. por., a odmietnutie vykonania dôkazov neurobil ani ústne na pojednávaní, ani písomne. V ďalšej časti namieta hodnotenie dôkazov so záverom, že v žiadnom prípade a žiadnym dôkazom nebolo preukázané vlámanie do uvedeného motorového vozidla. V tomto podaní sa obžalovaný vyjadril i k odvolaniu prokurátora, najmä k jeho námietkam ohľadne použitia ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. S týmito nesúhlasil. Je toho názoru, že ustanovenie § 38 ods. 7 nie je v Trestnom zákone len s ohľadom na ukládanie súhrnného trestu v zmysle asperačnej zásady podľa pôvodného právneho stavu, ale toto ustanovenie slúži súdu na posúdenie veci v konkrétnom prípade, či sa javí v danom prípade použitie ustanovenia § 38 ods. 4 ako neprimerane prísne vzhľadom na okolnosti spáchania skutku. Je na rozhodnutí súdu čo považuje za neprimerane prísny trest pre páchatela, a preto je na jeho uvážení, či za splnenia zákonom nastavených podmienok uplatní ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. Pokiaľ prokurátor namieta neuloženie trestu prepadnutia veci, obhajoba tvrdí, že v priebehu konania nebolo preukázané, že by veci, o ktoré sa jedná boli použité na spáchanie trestnej činnosti. To, že kriminalisticky a expertízny ústav PZ uviedol, že tieto predmety môžu slúžiť na bezklúčové prekonávanie uzamykacích mechanizmov ešte neznamená, že by išlo o veci určené na spáchanie trestného činu. Tiež nebolo preukázané, že by obžalovaný mal tieto veci v čase spáchania krádeže pri sebe. Uvedená skutočnosť nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Potom podľa názoru obhajoby nie je možné aplikovať ustanovenie § 60 Tr. zák. Obhajoba v tomto podaní tiež poukázala na zásadu objektívnej pravdy, ktorá vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty a nie o púhu pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. V danej veci neexistuje taký priamy alebo nepriamy nevyvrátiteľný alebo nespochybniteľný dôkaz, ktorý by preukazoval, že by skutok bol spáchaný tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Dôkazná situácia v danom prípade neposkytuje dostatočný podklad na rozhodnutie o vine obžalovaného v časti skutkovej podstaty týkajúcej sa vlámania. Vzhľadom na to, že skutkové zistenia sú v tomto smere sú nejasné a neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, odvolateľ žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a tento vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sám v podaní, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 13.4.2017, namietal odvolanie prokurátora pokiaľ tento žiadal, aby mu bol uložený i trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Toto považuje za nedôvodné, nakoľko tieto vôbec nesúviseli so spáchaním uvedeného skutku, a nepochybne patria jeho manželke F. O..

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor podaním zo dňa 21.4.2017. Uviedol, že so skutkovými zisteniami a právnymi závermi prvostupňového súdu obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré súd viedli k uznaniu viny obžalovaného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. e) Tr. zák., sa stotožňuje, a považuje ich za správne a zákonné. Navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejné zasadnutie sa neustanovila obhajkyňa obžalovaného JUDr. Miroslava Bobíková. Svoju neúčast' ospravedlnila a krajskému súdu oznámila, že na základe písomnej žiadosti obžalovaného V. O. sa verejného zasadnutia zúčastní iný zvolený obhajca, a to Mgr. Dávid Štefanka. Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obhajkyne JUDr. Miroslavy Bobíkovej. Prokurátor, obžalovaný i jeho obhajca trvali na dôvodoch podaného odvolania, i na návrhu v ňom uvedenom.

Krajský súd na podklade odvolania podaného obžalovaným i prokurátorom po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného i prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote a oprávneným subjektom.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu v akom mal a bolo potrebné, pri ktorom rešpektoval zásadu prednostného a urýchleného vybavenia väzobných vecí podľa § 2 ods. 6 Tr. por., zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a tiež zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Napriek uvedenému vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení zakladajúcich právnu kvalifikáciu konania obžalovaného s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. por. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. a podľa § 269 ods. 1 Tr. por. doplnil dokazovanie v rozsahu potrebnom a nevyhnutnom na spravodlivé a zákonne rozhodnutie a následne po zrušení napadnutého rozsudku pochybenie súdu prvého stupňa napravil sám vlastným rozhodnutím tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Primárne treba uviesť, že tak odvolanie obžalovaného, ako i odvolanie prokurátora je dôvodné.

Obžalovaný V. O. podal odvolanie prostredníctvom obhajcov proti výroku o vine, i proti výroku o treste. Podľa obžaloby prokurátora mal v rozhodnom čase a na rozhodnom mieste nezisteným predmetom a nezisteným spôsobom prekonať uzamykací mechanizmus na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Octavia Combi, ktoré bolo riadne uzamknuté, a bez poškodenia vozidla vniknúť do jeho úložného priestoru a odcudziť rôzne náradie v celkovej hodnote 1.850,- Eur, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. Skutku sa mal dopustiť závažnejším spôsobom konania - vlámaním, ktorý skutok obžaloba kvalifikovala ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. e) Tr. zák.

Obžalovaný V. O. od samého začiatku, bezprostredne po vznesení obvinenia, v konaní pred prvostupňovým súdom a rovnako i v odvolaní sa ku krádeži náradia z motorového vozidla poškodeného I. L., priznal. Namietal však právnu kvalifikáciu konania a tvrdil, že do predmetného vozidla sa nevlámal. Vozidlo malo pootvorený zadný kufr a spustený zvukový alarm. Podrobne, konkrétne a plne logicky odôvodnil akým spôsobom je možné, bez prvotného viditeľného poškodenia vniknúť do vozidla zn. Škoda Octavia, ročník 2008. Podľa jeho tvrdenia toto jeho obhajobné tvrdenie nebolo ničím a nikým spochybnené, ani vyvrátené. Poškodený I. L. na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2017 okrem iného uviedol, že vo vozidle, rok výroby 2008, mal zabudovaný klasický alarm. Konkrétne aký typ alarmu má, uviesť nevedel. Vozidlo kupoval staršie a vie, že alarm fungoval perfektne. Reagoval na akékoľvek otvorenie dverí, vrátane prednej kapoty. Mal pridané ultrazvukové čidla, ktoré reagujú na pohyb. Tvrdil, že si je istý, že auto riadne uzamkol. Potom ako bolo do vozidla vniknuté, nezistil žiadne poškodenie. Všetky odcudzené veci mu boli vrátené. Tiež uviedol, že funkčnosť zámku na predných dverách zisťoval na pokyn, a v prítomnosti policajtov. Žiadne poškodenie nezistil. Vozidlo mu nebolo zadržané. V ďalšom období ho používal pre svoju potrebu. Svedkyňa Mgr. A. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v rozhodnom čase počula opakovaný zvuk alarmu, minimálne štyrikrát. Uvedené ju zaujalo a následne z okna svojej kancelárie sledovala podozrivé správanie muža, ktorého neskôr stotožnila s obžalovaným. Videla ako z kufra vozidla, vydávajúceho zvuk, vyberal nejaké veci a nakladal ich do svojho vozidla Volvo. Akým spôsobom obžalovaný do vozidla vnikol, to uviesť nevedela. Nevšimla si, či v čase, keď sa pohyboval v blízkosti vozidla Škoda Octavia, držal niečo v ruke. Svedok S. Z., pracovník SBS uviedol, že obžalovaný na jeho výzvu ničím, čo dobre nevidel vozidlo otvoril, pričom sa vo vozidle opäť aktivoval alarm. Podľa svedka obžalovaný nemal v ruke kľúče od Octavie, ale nejaké zariadenie, ktoré bližšie popísať nevedel. Znalec mjr. Mgr. Maroš Čuma, podrobil znaleckému skúmaniu predložené puzdro modrej farby s obsahom štyroch kľúčov celokovových, dvoch kusov autokľúčov, jedného celokovového prípravku, jedného obojstranného kľúča na matice, vreckového nožika a ďalšie tri kusy celokovové kľúče. Uviedol, že predložené kľúče boli opracované, označené vyrazenými číslicami 1, 2, 3 a 6, a je možné ich označiť ako prípravky na bezkľúčové prekonávanie uzamykacích mechanizmov autozámkov. Sú vhodné na vozidlá najmä značky Audi starších ročníkov, ale je možné ich použiť aj na iné vozidlá. Dva upravené autokľúče s plastovou hlavou s označením Škoda možno považovať za prípravky tzv. aplikátory vhodné na bezkľúčové prekonávanie autozámkov s lamelovým uzamykacím mechanizmom vozidiel továrenského koncernu Volkswagen Audi Group, kde spadajú aj vozidlá továrenskej značky

Škoda. Prípravok so 6-hranným driekom, ktorý bol tiež v puzdre, je možné zasunúť do vnútra kľúčového otvoru autozámky s lamelovým uzamykacím mechanizmom a s použitím ďalšieho náradia je možné autozámku násilne prekonať. Rovnako možno použiť aj obojstranný očkoplochý kľúč veľkosti 10, ktorý je možné presne nasadiť na driek celokovového prípravku 6-hranného, a týmto tiež možno násilne prekonať autozámky. Predložený vreckový nožík nebol podrobený bližšiemu skúmaniu. V súvislosti s uvedeným znaleckým skúmaním je dôležité a významné tvrdenie znalca, že vzhľadom k tomu, že nemal k dispozícii vozidlo, prípadne zámok z poškodeného vozidla a taktiež skutočnosť, že sa nezúčastnil ohliadky motorového vozidla, môže len z praxe jednoznačne povedať, že na otvorenie predmetného vozidla Škoda Octavia poškodeného, je najvhodnejší celokovový prípravok so 6-hranným driekom spolu s využitím očkoplochého kľúča na matice. Teoreticky by mohol byť použitý aj niektorý z autokľúčov s plastovou hlavou s označením Škoda. Potvrdil, že v prípade použitia celokovového prípravku so 6-hranným driekom dochádza k násilnému pretočeniu vnútorného valca autozámky, kde vznikajú mechanické stopy na jeho vnútorných plochách, avšak nemusí dôjsť k poškodeniu funkčnosti zámku, t.j. aj po jeho násilnom prekonaní týmto prípravkom sa môže zámka javiť ako plne funkčná. Použitie tohto prípravku je možné jednoznačne potvrdiť len po demontáži zámku, jeho rozobratím a vykonaním optického skúmania pod mikroskopom. Pokiaľ by na prekonanie zámky boli použité upravené kľúče s plastovou hlavou s označením Škoda, tieto nevytvárajú mechanické stopy odlišné od bežne používaných príslušných kľúčov, a ich prípadné použitie tak nie je možné spätne optickým skúmaním dokázať. Taktiež použitím týchto prípravkov nedochádza k fyzickému násilnému poškodeniu mechanizmov.

I keď súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy nevyhodnotil súladne s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., najmä pokiaľ obžaloba kvalifikovala konanie V. O. ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák., teda vlámaním V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na argumenty obžalovaného prezentované obhajobou nielen v podanom odvolaní, ale aj počas celého trestného konania. Tieto sú tak silné a presvedčivé, že krajský súd si ich v celom rozsahu osvojil a na tieto poukazuje. Odvolateľ správne argumentuje, že dôkazy, ktoré boli vykonané pred prvostupňovým súdom bez pochybností preukazujú iba tú skutočnosť, že z úložného priestoru osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia Combi odcudzil predmety v hodnote 1.850,- Eur, avšak vierohodným a nevyvrátiteľným spôsobom nepreukazujú, že by do vozidla vnikol vlámaním. Ak obžaloba tvrdí, že signalizácia sa spustila na základe násilného vniknutia do motorového vozidla, bolo potrebné pre takéto tvrdenie zabezpečiť relevantný odborný dôkaz. Argumentom obhajoby treba prisvedčiť, že prokurátor neurobil nič, aby zistil akým spôsobom došlo k otvoreniu motorového vozidla. Orgány činné v trestnom konaní po príchode na miesto samé nezabezpečili predmetné motorové vozidlo a tým, že poškodenému prikázali, aby použil vlastný kľúč na otvorenie svojho motorového vozidla, zmarili možnosť zistenia, či došlo alebo nedošlo k poškodeniu zámku, a v konečnom dôsledku zmarili aj možnosť znaleckého skúmania. Rovnako správne obhajoba tvrdí, že potom už nemalo žiadny význam znalecky skúmať zaistené kľúče nakoľko, ako sám znalec uviedol bez vzájomného skúmania a porovnávania zámku a kľúča nie je možné konštatovať, že došlo k poškodeniu zámku, prípadne, ktorý kľúč bol na vniknutie do motorového vozidla použitý. Skutočnosť, že niektorý z kľúčov je vhodný na otvorenie motorového vozidla ešte nedokazuje, že bol na túto činnosť v konkrétnom prípade aj použitý. Tvrdenie obhajoby, že v danej veci neexistuje taký priamy alebo nepriamy a tiež nevyvrátiteľný alebo nespochybniteľný dôkaz, ktorý by preukazoval, že by skutok bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - vlámaním, je presvedčivé a zodpovedá dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. I podľa názoru odvolacieho súdu takúto dôkaznú situáciu bolo potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaného a po úprave opisu skutku jeho konanie právne kvalifikovať len ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., ktorého skutku sa dopustil hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený tak, ako vyplýva z rozsudkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zároveň z pripojených spisov a aktuálneho odpisu registra trestov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu bolo potrebné obžalovanému uložiť taký trest, aby plnil svoj účel stanovený v § 34 ods. 1 Tr. zák. Vo všeobecnosti platí, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať

prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon, a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Žiada sa uviesť, že prvostupňový súd postupoval správne pokiaľ obžalovanému ukladal trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., a to za teraz súdený skutok zo dňa 2.5.2016 a za skutok zo dňa 7.5.2015 zbiehajúci sa z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/104/2015 zo dňa 26.5.2016, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. S poukazom na zmenu právnej kvalifikácie konania obžalovaného tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. Za existencie jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., (obžalovaný spáchal viac trestných činov) a žiadnej poľahčujúcej okolnosti, po úprave základnej trestnej sadzby ustanovenia § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. krajský súd mal možnosť obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 16 mesiacov až na 3 roky. S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý má v odpise registra trestov 18 záznamov o odsúdení prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, iný trest ako nepodmienečný u neho neprichádzal do úvahy. Jedine trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov je trest, ktorý je spravodlivý a zodpovedajúci zákonu. Na tomto mieste sa žiada uviesť, že v prípade obžalovaného V. O. ide o mimoriadne skúseného, a to aj špeciálneho recidivistu, ktorý sa trestnej činnosti dopúšťa sústavne a takmer pravidelne. Jeho mimoriadne bohatá kriminálna minulosť (18 záznamov v odpise registra trestov) jasne dokumentuje, že nemá záujem ani snahu viesť riadny život. Ako vyplýva z odpisu registra trestov žiadny doposiaľ mu uložený trest nevedol k jeho prevýchove a náprave. Obžalovaný ignoruje morálne i zákonné normy spoločnosti, z čoho vyplýva iba jediný záver, že všetky doposiaľ uložené tresty z hľadiska ich účelu - individuálnej prevencie trestu, a teda jeho prevýchovy sa minuli svojim účinkom a na obžalovaného nemali žiadny vplyv. Za takejto situácie je namieste naplniť účel trestu aspoň z hľadiska jeho generálnej prevencie, a teda odradenia iných od páchania trestných činov a ochrany spoločnosti pred prípadnými ďalšími jeho kriminálnymi aktivitami, a to jeho izoláciou vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, rozhodujúca bola skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin.

Zároveň s uložením súhrnného trestu odňatia slobody krajský súd podľa ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/104/2015 zo dňa 26.5.2016, právoplatný 11.6.2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, jeho odvolacie výhrady sa týkali výroku o treste. V podstate usiloval o prísnejší trest pre obžalovaného. Namietal použitie ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák., a tiež neuloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Jeho odvolanie bolo čiastočne dôvodné. Pri zmene právnej kvalifikácii konania obžalovaného bola odvolacia výhrada prokurátora o nesprávnosti použitia ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. bezpredmetná a nedôvodná. Naproti tomu i odvolací súd bol toho názoru, že v predloženej veci sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu prepadnutia veci. Obžalovaný V. O. na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prehlásil, že veci, ktoré boli zaistené patria len jemu. Jeho manželka F. s nimi nemá nič spoločné. O skutočnosti, že išlo o veci určené na spáchanie trestného činu, a že sú v istom vzťahu k spáchanému trestnému činu jednoznačne svedčí záver vyslovený znalcom mjr. Mgr. Marošom Čumom. S poukazom na uvedené krajský súd rešpektoval odvolacie výhrady prokurátora a trest prepadnutia veci uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku obžalovanému V. O. uložil.

V súvislosti s výrokom o treste prepadnutia veci krajský súd nepovažuje za potrebné v tomto výroku postupovať aj podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. a v rozsudku uvádzať, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva

štát, pretože toto ustanovenie Trestného zákona je konštatačné a skutočnosť, že vlastníkom prepadných vecí sa stáva štát, vyplýva priamo zo zákona, a preto nie je potrebné, aby súd o tom rozhodoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.